

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. 2. 2024 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Marie Čechurové a Vladimíra Vavro

takto:

Obžalovaný

■■■■ nar. ■■■■ v ■■■■ bytem ■■■■, ■■■■ zaměstnán jako ■■■■ ■■■■ s.r.o.,

se uznává vinným, že

1) v blíže nezjištěné době v druhé polovině roku 2022 v bytě na adrese ■■■■ ■■■■ ■■■■ kde obžalovaný bydlel spolu s babičkou poškozené nezletilé ■■■■ ■■■■ nar. ■■■■ ■■■■ a poškozená zde spolu se svou mladší sestrou občasně přespávala, ve večerních hodinách, když byla babička poškozené v práci na odpolední směně a obžalovaný byl s jejími vnučkami sám doma, se zeptal poškozené, která ležela v obývacím pokoji na gauči a hlavu měla položenou na stehně obžalovaného, který seděl vedle ní, zda chce škrábat na zádech, s čímž souhlasila, kdy po chvíli začala usínat a obžalovaný na chvíli odešel, a když se vrátil, začal znovu poškozenou škrábat na zádech, kdy poškozená ležela ve stejné poloze, neměla však již hlavu na jeho stehně, obžalovaný jí neviděl do obličeje a mylně předpokládal, že spí, načež využil této situace a v úmyslu se sexuálně uspokojit začal poškozenou nejprve osahávat na prsou pod tričkem a po chvíli vzal ruku poškozené do svojí ruky, položil ji na svůj obnažený penis a začal jej rukou poškozené třít, čemuž se poškozená nijak nebránila, neboť nevěděla, co má dělat, a tak předstírala, že spí, kdy následně dala svojí ruku pryč a přetočila se na druhou stranu, načež obžalovaný odešel z pokoje, přičemž takto jednal, přestože jako druh babičky poškozené věděl, že poškozená ještě nedovršila věk 15-ti let,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu jiného zneužitím bezbrannosti donutit k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží a tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

2) v blíže nezjištěné době v druhé polovině roku 2022 v bytě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kde obžalovaný bydlel spolu s babičkou poškozené nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] a poškozená zde spolu se svou mladší sestrou občasně přespávala, ve večerních hodinách, když byla babička poškozené v práci na odpolední směně a obžalovaný byl s jejími vnučkami sám doma, přišel do pokoje, kde poškozená ležela na posteli a usínala, a zeptal se poškozené, zda se s ním nechce jít dívat na film a škrábat záda, což odmítla, on si k ní však přisedl a v úmyslu se sexuálně uspokojit jí nejprve začal hladit záda a následně jí zajel svojí rukou pod tričko a osahával jí na prsou, na což poškozená reagovala tak, že dala ruce k sobě a držela před sebou peřinu, aby mu v dalším osahávání zabránila, načež obžalovaný dal ruku pryč a odešel z pokoje, přičemž takto jednal, přestože jako druh babičky poškozené věděl, že poškozená ještě nedovršila věk 15-ti let,

tedy jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

čímž spáchal

ad 1)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2)

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3, § 43 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) a § 58 odst. 6 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Co se týče otázky viny a právní kvalifikace, pak obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svou vinu. Podle § 206c odst. 4, 6 trestního řádu soud toto prohlášení viny obžalovaného přijal a dokazování v rozsahu prohlášené viny neprovedl (zejména výpovědi poškozené, svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a dětská klinická psychologie, zprávy OSPOD).
2. Spornou byla otázka trestu, proto soud provedl důkazy týkající se osoby obžalovaného. Na obžalovaného byl již v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE]. V hlavním líčení byl posudek za souhlasu stran čten. Z jeho závěrů vyplývá, že obžalovaný netrpí, ani v době činu netrpěl duševní

poruchou, nebyla u něj diagnostikována sexuální deviace, ani závislost na alkoholu či na jiné psychoaktivní látce. Nebylo zjištěno nic, čím by byly z psychiatrického hlediska ovlivněny jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Mohl tedy rozpoznat nebezpečnost svého jednání a mohl se ovládat, pokud by chtěl. Obžalovaný je konzumentem alkoholu, případnému požití alkoholu nepřikládá však znalkyně forenzně významný vliv, když alkohol mohl případně pouze snížit zábrany k protispolečenskému chování. Obžalovaný se v rámci vyšetření podrobil falometrickému vyšetření, toto však nebylo diagnosticky přínosné, kdy z jeho výsledku nelze bezpečně určit ani sexuální orientaci. Sám obžalovaný uvádí heterosexuální orientaci na zralé partnerky, což je v souladu s jím podanými informacemi ve vztahové anamnéze. Pokud se obžalovaný žalovaného jednání dopustil, bylo jeho jednání podmíněno situačně, kdy se ocitl vedle mladé dozrávající dívky a přes úvodní taktilní podněty mohlo dojít k aktivaci sexuálně motivačního systému.

3. Druhou spornou skutečností byla uplatněná náhrada nemajetkové újmy. K této skutečnosti soud provedl důkaz zprávou psycholožky PhDr. [REDAKCE]. Ta u poškozené shledala poruchu přizpůsobení, projevující se úzkostnou a depresivní reakcí na stres. Doporučila mj. systematickou psychoterapii. Ze zprávy též plyne, že poškozená psycholožce sdělila, že už nechce obžalovaného nikdy vidět, a že naposledy se pořezala proto, že jí strýc (bratr matky) nezvedl telefon, když mu volala.
4. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je osobou doposud zcela bezúhonnou, když nebyl odsouzen pro trestný čin, ani nebyl projednán pro přestupek. Zaměstnavatelem, u něhož pracuje od r. 2016, je hodnocen pozitivně.
5. Jednáním pod bodem 1) obžaloby se obžalovaný dopustil zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu jiného zneužitím bezbrannosti donutit k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží a tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Kvalifikační znak zneužití bezbrannosti je spatřován v tom, že obžalovaný zneužil situace, kdy se domníval, že poškozená spí, tedy je ve stavu, kdy nebude schopna se jeho jednání bránit (poškozená uvedla, že usínala, obžalovaný jí neviděl do obličeje a ona, neboť nevěděla, co má dělat, dělala, že spí). Vzhledem k tomu, že ale poškozená ve skutečnosti nespala, spánek pouze předstírala a bylo v jejích fyzických i mentálních možnostech se jednání obžalovaného bránit, bylo předmětné jednání obžalovaného právně kvalifikováno jako pokus k uvedenému trestnému činu, když se ze strany obžalovaného jednalo o skutkový omyl ve smyslu § 18 odst. 3 trestního zákoníku. Jednání spočívající v tření obnaženého penisu obžalovaného prostřednictvím ruky poškozené pak dle ustálené judikatury bylo hodnoceno jako pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží ve smyslu § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. K žalovanému jednání došlo v době, kdy bylo poškozené [REDAKCE] let, byla tedy dítětem mladším 15 let, čímž je naplněn kvalifikační znak dle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
6. Jednáním pod bodem 2) obžaloby se obžalovaný dopustil zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let. Osahávání poškozené pod oděvem na prsou by samo o sobě mohlo taktéž naplnit skutkovou podstatu zločinu znásilnění, ale lze souhlasit s obžalobou, že se jednalo o méně intenzivní zásah do intimní sféry poškozené, ke kterému mělo dojít za situace, kdy obžalovaný věděl, že je poškozená vzhůru, neboť s ní bezprostředně před tím hovořil, když se jí měl ptát, zda nechce škrábat záda. Kvalifikovaná skutková podstata dle § 187 odst. 2 trestního zákoníku nebyla použita, neboť nebylo prokázáno, že by poškozená, byť byla v předmětné době svěřena doзору obžalovaného, byla k němu ve vztahu závislosti, resp. že by obžalovaný ve vztahu k poškozené zneužil svého postavení.
7. Při ukládání trestu vycházel soud z ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, coby ustanovení

vztahujícího se na nejpřísněji trestný čin ze sbíhajících se trestných činů, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Obžalovanému přitěžuje ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku to, že se dopustil více tr. činů. Naopak mu polehčuje ve smyslu § 41 tr. zákoníku to, že se k činu doznal v podobě prohlášení viny (písm. l) a dále jeho dosavadní bezúhonnost (písm. p). Soud shledal podmínky pro uložení trestu pod dolní hranicí trestní sazby a to hned ze dvou zákonných důvodů. Jednak podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tj. kvůli soudem přijatému prohlášení viny, jednak podle § 58 odst. 6 tr. zákoníku, tj. proto, že je obžalovanému u závažnějšího ze 2 skutků kladen za vinu toliko pokus trestného činu. S ohledem na to, že oproti podání obžaloby přibyl druhý zákonný důvod pro uložení trestu pod dolní hranicí trestní sazby, soud uložil trest odnětí svobody v trvání 3 let, tj. o půl roku nižší, než navrhovala státní zástupkyně. Učinil tak i přesto, že si je vědom rozhodovací činnosti vrchního soudu, který ukládané tresty za sexuální delikty zpravidla zpřísnjuje, a to i s poukazem na přeceňování významu institutu prohlášení viny (naposledy např. ve věci Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 3/2024 ze dne 12. 2. 2024).

8. Při rozhodování o druhu uloženého trestu zohlednil soud to, že k žalovanému jednání došlo z neznámých příčin, a mohlo by se tudíž při uložení podmíněného trestu opakovat, zvláště za situace, kdy obžalovaný setrvává ve vztahu s babičkou poškozené, která vnučce nevěří, a poškozená stále k babičce domů dochází. To uvedl sám obžalovaný, přičemž zmocněnec poškozené tuto skutečnost nijak nerozporoval. Jakýkoli styk mezi poškozenou a obžalovaným považuje soud za naprosto nežádoucí, zvláště za situace, kdy se obžalovaný domnívá, že by šlo ještě škody napravit, jak sám uvedl v hlavním líčení. Pod takovou nápravou by se mohla skrývat např. snaha poškozenou přesvědčovat, že se vlastně nic nestalo apod. Takový přístup, stejně jako negativní přístup k uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy, rozhodně nelze považovat za projev kritické sebereflexe a i proto soud uložil tříletý trest odnětí svobody jako nepodmíněný. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku soud obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
9. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč se řádně a včas připojila prostřednictvím svého zmocněnce poškozená. Poškozené byla způsobena nemajetková újma spočívající v příkořích zasahujících do osobní sféry poškozené (zejména porušení nedotknutelnosti osoby ve smyslu zásahů do fyzické i psychické integrity poškozené vč. zásahů do intimní sféry poškozené a snížení důstojnosti poškozené, porušení nedotknutelnosti soukromí poškozené, v návaznosti na to způsobené duševní útrapy a negativní důsledky na její psychiku a zdárný vývoj). Byla poškozena i následným děním, musela prožívat emočně výrazně zátěžové situace (výpovědi před orgány činnými v trestním řízení, vyšetření znalcem aj.). Došlo k narušení důvěry, pocitu bezpečí a vazeb s osobami blízkými, k prožívání strachu spojeného s obavami, že pokud se někomu s událostmi svěřím, nebude jí věřit, dále zklamání z chování obžalovaného jako osoby blízké a autority. Důsledkem žalovaného jednání je sebepoškození poškozené (řezání na ruku), což si vyžádalo poskytnutí psychologické péče.
10. Soud při rozhodování o nároku na náhradu škody vyšel ze zprávy psycholožky PhDr. [REDAKCE] ke které se poškozená dostala kvůli sebepoškození a která u poškozené shledala poruchu přizpůsobení, projevující se úzkostnou a depresivní reakcí na stres. Lze tedy uzavřít, že poškozené vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného jistá újma, kterou by bylo možno odškodnit v penězích. Zároveň však soud zohlednil i to, že ze zprávy psycholožky též plyne, že poškozená jí sdělila, že naposledy se pořezala proto, že jí strýc nezvedl telefon, když mu volala. S ohledem na výše uvedené uložil soud obžalovanému povinnost uhradit poškozené na náhradě nemajetkové újmy polovinu z požadované částky, tj. 100 000 Kč, zatímco ve zbytku poškozenou odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. 2. 2024

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu